

Üzemlátogatás - Paksi Atomerőmű

2010. február 22-én, kora reggel indultunk autóbuszokkal Paksra. Az időjárás is támogatta a körülbelül 70 fős csoportot, mert az előző napok ködös reggeleihez képest jó látási viszonyok közt utaztunk és napsütésben érkeztünk meg az Atomerőműbe.

A Látogatóközpontban szigorú ellenőrzésen estünk át, majd ezután a nagy létszám miatt kettéosztották a csoportot. A csoport egyik része a Karbantartó és Gyakorló Központba ment, a másik fele pedig a Látogatóközpontban maradt. Mindkét helyszínen szakavatott vezetők kíséretében zajlott az üzemlátogatás.

A Látogatóközpontban végigvezettek bennünket a bemutatótermen, ahol fotókon, képeken, ábrakon, grafikonokon keresztül megismerkedhettünk az Erőmű létesítésének egyes fázisaival, múltjával és jelenével. A érthető és élvezhető ismertetés kitért a külföldi létesítményekre is, továbbá gazdasági, környezetvédelmi és más technológiákkal való összehasonlításra. A jelenlegi termelési és gazdasági adatok, illetve a jövő fejlesztési tervei is sorra kerültek. A bőséges ismertetés során lehetőség nyílt kérdezni, ami szakmai oldalról és laikus érdeklődők részéről egyaránt megnyilvánult.

A Látogatóközpont után az Erőmű bejárására indultunk el. Az ipari területre való bejutást szigorú beléptetés előzte meg. Az ipari területen szigorú felügyelet alatt vonult át a csoport a 4-es blokknál kiépített látogatófolyosóhoz. Láttuk az erőmű „eszét”, a vezénylőtermet ezernyi zölden-pirosan jelző lámpájával és a monitorok előtt ülő pár emberrel, akik látszólag nem csináltak semmit. Vezetőnk elmagyarázta, hogy ez olyan, mint a repülőgép pilótafülkéje: robotpilóta csinál mindent, de a személyzetnek tudnia kell és készen kell állni bármelyik pillanatban beavatkozni, ha szükséges. Tovább haladva a 33 méteres szintre fellepcsőzve láttuk a „primer kört”. Itt található a 3-4-es blokk csarnoka. Megcsodálhattuk a reaktort és az egyes kisegítő berendezéseket. Mindezt természetesen teljes biztonságban, egy üvegfalon keresztül. Itt is voltak szemléltető ábrák és a vezetőnk remek magyarázata sem maradt el. Itt a kérdések már főleg a szakma értői részéről

hangzottak el. Ezt követően következett a „szekunder kör”: generátorok, turbinák, kondenzátorok, tartályok és közöttük kanyargó csővezetékek. A szekunderkör csarnoka egybe van építve, mind a négy blokk szekunderköri főberendezéseit tartalmazza így már érthető a csarnok hossza, amely közel 500 méter. Az ipari terület bejárása után az Erőmű éttermébe mentünk, ahol egy kiadós ebéddel vendégelték meg bennünket. Ebéd után vezetők elkészönt tőlünk, mi pedig buszra szálltunk és átgurultunk a Karbantartó és Gyakorló Központba.

A Karbantartó és Gyakorló Központ épületébe is csak ellenőrzés után mehettünk be. Műanyag cipővédőt és fehér köpenyt öltöttünk magunkra, úgy jártuk körbe a termeket. Itt az üzemelő berendezésekkel egy az egyben megegyező méretű és anyagú berendezéseken, inaktív – besugározatlan - környezetben tanulják és gyakorolják a szakemberek a karbantartás lépéseit. Különös érzés volt látni és megérinteni olyan üzemanyag kazettát, amelyhez hasonlóval párszáz méterrel odébb villamosenergiát állítanak elő. A látogatás során volt lehetőség egy gőzfejlesztő tüzetes megtekintésére is, a bátrabbak pedig bele is mászhattak! Befejezve látogatásunkat újból egyesült a nap elején kettévált csoport egy kép erejéig. Ezután mindenki visszaszállt a buszra, majd valamivel később mit 18:00 megérkeztünk Budapestre.

Összegezve élményeimet: mindenkinek azt ajánlom, hogy menjen el, nézzen, kérdezzen, és azok után foglaljon állást az atomenergia ügyében. Olyan helyiségeket és berendezéseket láttunk, amelyeket a lakosság körében enyhe félelem övez. Ezek után állítom, hogy a félelem oka az ismeretek hiánya.

Vágó Tamás

Energetikai Szakkollégium Egyesület tagja